

KRAŠTOTYRININKŲ RUDUO

2012 m. spalio 25-ąją Šiaulių jaunųjų turistų centro kraštotyros grupė dirbanti pagal programą „Pokario rezistencija. Žmonės ir likimai“ organizavo kraštotyrininkų susitikimą su tremtiniais ir laisvės kovų dalyviais. Į Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių Šiaulių filialo būstinę susirinko Šiaulių jaunųjų turistų centro kraštotyrininkai ir Simono Daukanto gimnazijos I a klasės moksleiviai. Gyvosios istorijos pamoką vedė atkurtos Prisikėlimo apygardos partizanų vadas, dimisijos kapitonas Juozas Mocius, LPKTS Šiaulių filialo pirmininkė Valerija Jokubauskienė, politinė kalinė Onutė Gutkauskienė, LPKTS Šiaulių filialo tarybos pirmininkas Valentinas Kemėšis, 1941-ųjų metų tremtinys, LPKTS Šiaulių apygardos koordinatorius Algirdas Šapoka, LPKT bendrijos pirmininkė Elžbieta Bagdonienė, TS-LKD partijos LPKT frakcijos Šiaulių skyriaus pirmininkas Eduardas Manovas, TS-LKD partijos laikinasis pirmininkas Tomas Petreikis. Kiekvienas kalbėtojas turėjo ką papasakoti moksleiviams. J.Mocius papasakojo apie pokario partizanų kovas, išdavystes ir netektis. V.Jokubauskienė pristatė Filialo veiklą ir bendradarbiavimą su moksleiviais, pasidžiaugė, kad atvyko JTC kraštotyrininkai, kuriems pokario Lietuvos istorija yra svarbi. V.Kemėšis prisiminė savo vaikystę Sibire, apie mokyklą, kurioje mokėsi rusų kalba, apie mokytojus, kurie dėvėjo tokius pačius drabužius, kaip ir mokiniai; šimtasiūlę ir veltinius bei vatines kelnes. A.Šapoka akcentavo Viltį. Ir tėvai, ir vaikai tikėjo, kad grįš į Tėvynę, kad gyvens laisvoje Lietuvoje. E.Manovą tremtyje tolimoje Tadžikijoje kankino badas ir saulės karštis. O. Gutkauskienė pokario kovose neteko partizanų; brolio ir tėvo. Iki šiol nežino, kur jie užkasti. Ji padedant kitiems partizanams atstatė partizanų bunkerį Gulbino miške. E.Bagdonienė šių metų vasarą aplankė savo tremties vietą Alzamajų ir pasidalijo išpūdžiais bei parodė nuotraukų. Visi kalbėtojai linkėjo, kad jaunimui niekada netektų patirti to ką išgyveno tremtiniai, skatino domėtis Lietuvos istorija, būti patriotais, didžiuotis mūsų Tėvynės pasiekimais ir patiems prisidėti prie geresnio mūsų šalies žmonių gyvenimo. Moksleiviai vaišinosi „stebuklinga“ koše, saldumynais ir arbata.

